

Et Mødested. Gaar man ned ad Strøget en Aften vil man ikke ret langt fra Raadhuspladsen se et rødt Skær der lyser ud fra en bred Dør. Mange Skikkelser staar foran denne Dør og det røde Lys giver dem en sælsom rødgylden Farve. De minder om Djævle der farer rundt i Skærsilden ivrigt søgende efter et Offer. Disse Mennesker, eller Soldater, maa man vel hellere sige, søge ogsaa efter et "Offer", lad saa være at Offeret villigt og frivilligt overgiver sig til Djævelens Magt. Her træffer Teutonerne deres "danske" Veninder, her aftales Programmet for Nattens bevægede Timer. I Portene nærmest staar unge Kvinder og hænger. Mange af dem har en rygende Cigaret mellem Læberne, medens Hænderne er stukket dybt i Lommerne paa deres Frakker. Deres indolente Blikke vandrer søgende rundt mellem de grønne Uniformer der befolker Fortovet. De vibrerer med Næseborene, som Tigre der vejrer sit Bytte. Deres Øjne er sløve og ligegyldige, tomme stirrer de ud i Luften kun søgende Objektet for deres "Kærlighed". Andre Steder staar grønne Uniformer i heftig Omfavnelser med malede Piger i korte Kjoler. Deres Arme ligger omkring Soldatens Ryg og de mørkeblaa Hænder med de usøignede Negle knuger sig krævendende mod Uniformens Stof. Her behøver man ikke at kunne tale samme Sprog. Bevægelserne er det "Esperanto", der behøves for at kunne indstifte et nyt Bekendtskab. Ud og ind af Døren til Restauranten gaar en uafbrudt Strøm af grønne Uniformer, af mørkeblaa Marineuniformer og Overløbere med Lynene paa Reverserne. Ogsaa civile Personer glider ud og ind. Denne foragtelige Skare af Overløbere, Spyttslikkere, Lakajer og Sortbørs-Grossere hvis nationale Stolthed er gaaet fløjten fordi Pengesedler har viftet i Horisonten. Tætte Tobaksskyer driver under Loftet inde i Restauranten og en Summen af Stemmer, stigende og faldende eftersom Samtalernes Art, slynger sig omkring en naar man har vovet sig ind i denne Pesthule. Det haarde Sprog tales overalt. Hist og her hører man en prostituerets krampagtige Forsøg paa at tale Tysk. Ynkligt og hjertekrypende at se disse Kvinder ydmyge sig. Tilbyde sig selv for Penge og Cigaretter til en vilkaarlig Teuton for et tilfredsstillende hans Drifter, som han gennem flere Krigsaar uden kønslig Omgang har opmagasineret. Kosmetikken sidder i fede Kager paa hendes usunde Hud. Hendes typiske brede Negle er kantet med en sort Rand og Haaret hænger hende sjusket og fedtet ned i Øjnene. "Danske" Nazidrenge med talkumbestrøede Ansigter for at skjule Filipenser og andre Saar bevæger sig med katteagtige Skridt mellem Bordene. Finder de en ledig Pige gaar de straks til Sagen, men skulde en Teuton finde for godt at tage Byttet fra dem trækker de sig tilbage med Halen mellem Benene. Først Rovdyret siden Aadselsæderen. Denne Skamplet paa vort berømte Strøgs Historie bør udslettes. Efter Krigen skal Fortove og Gader deromkring spules grundigt at Smudset ikke skal hænge ved vore Sko og tilsmudse dem. Den Dag kommer hvor dette Steds forpestede Atmosfære kun er en Saga blot. Kun et stygt Minde om nogle Landsmænds fornædrede og foragtelige Liv. Mennesker der har mistet Retten til Eksistens for bestandig.